

By the way...

A - E s k w
a d r a a t

Datum: 28 augustus 1997

Jaargang: 6

Nummer: 71

Oplage: 250 ex.

Redactie:

De Vakidoot

By the way...

Tijdens de introductie wil het wel eens voorkomen dat een mentorkindje er plotklaps iets ontzettend grappigs uitflapt, of dat twee mentorkindjes zo verliefd op elkaar worden dat zij wel voor altijd bij elkaar willen blijven, of dat een der mentoren een nieuwe cavia koopt. Dit soort opwindende gebeurtenissen wil je toch niet voor jezelf houden? Natuurlijk niet! Je wilt er zoveel mogelijk mensen van op de hoogte stellen en liefst zo gemakkelijk mogelijk en met zo weinig mogelijk werk. Nou, het vodje dat je nu in je handen houdt is niet alleen geschikt om een vliegertje van te vouwen of om weg te gooien, maar is tegelijkertijd ook de oplossing van het zoëven beschreven probleem! Dit blaadje zal tijdens de Uithof-introductie elke dag verschijnen (zo rond het middaguur) en staat open voor werkelijk bijna alles wat er onder de nieuwe eerstejaars leeft. Heb je dus smeuge roddels, leuke uitspraken of wil je gewoon even je hart luchten, vertrouw het toe aan het papier en lever je zielevrucht in bij de CePo. Grote kans dat het de volgende dag in dit blaadje staat, want, zoals je wel zult merken tijdens het lezen, de redactie stelt geen al te hoge eisen aan het niveau van de ingeleverde stukjes. Dat wil echter niet zeggen dat er geen serieuze dingen in dit blaadje staan. Elke dag staat er een agenda in, met het meest recente programma van die dag, dat kan afwijken van het programma zoals dat in je introkatern staat. Ook mededelingen van studievereniging A-Eskwadraat vinden hun plaatsje in de "By the way...".

Rest ons niets anders dan je een geweldige Uithof-introductie en veel succes met je studie toe te wensen. De lezer veel leesplezier toewensen doen wij namelijk al lang niet meer...

De redactie

Almanak

Ieder jaar wordt er bij A-Eskwadraat een almanakcommissie gevormd. En ieder jaar produceert deze commissie een dik compendium dat — met een verbazingwekkend

gevoel voor originaliteit — een almanak heet. Een voor je eerste jaar onmisbaar boekwerk! De almanak is namelijk niet alleen van onschatbare waarde voor het vinden van adressen en telefoonnummers van medestudenten (gesorteerd op voornaam en voorzien van kleurrijke foto's in zwart-wit), maar bevat ook een schat aan prachtige verhalen; heerlijk dus voor regenachtige middagen wanneer je even niets te doen hebt en je een goed verhaal wilt lezen of zomaar even wat wilt bladeren.

Omdat de almanak waarschijnlijk de enige plaats zal zijn waar je deze zaken zult kunnen vinden, is het zeer aan te raden er nu al een te bestellen — om de prijs (f 15,-) hoeft je het niet te laten. Bestellen kan reeds nu bij de almanakstands in Transitorium 1 en Centrumgebouw Noord. Donderdag 28 en vrijdag 29 augustus zitten we er in ieder geval. De bon die je daar kunt kopen kun je in het begin van het tweede semester inruilen voor de almanak, die dan net vers van de pers is komen rollen. Wees erbij voor ze op zijn!

Almanakcommissie '97-'98

De top 5 van meest vervelende voorwerpen

- (1) Met stip: de wekker. Een nuttig onding dat je elke ochtend dwingt om op te staan, al was het maar om dat stomme gepiep of geratel uit te zetten.
- (2) Afwasborstel. Wanneer we deze nodig hebben, staat er een afwas. Bah.
- (3) Tafelkleedje. Leg je een keer een tafelkleedje op tafel om je moeder eens te laten zien hoe netjes je je kamer wel niet houdt, knoei je met de koffie. Gegarandeerd. Weg goede indruk.
- (4) Koelkast. De verzamelplaats van alle inmiddels beschimmelde levensmiddelen die je daar had neergelegd om ze niet te laten beschimmelen. O ja, dat had ik ook nog, is vaak de eerste gedachte bij het openen van de koelkastdeur.
- (5) Paraplu. Een paraplu impliceert regen. Bovendien heb je nog het probleem dat je spullen nat worden bij het opbergen van het stomme ding.

Agenda

10.30 uur

Welkomstwoorden

Aangezien alle goede dingen in drieën gaan, kun je in de Blauwe Zaal drie welkomstwoorden verwachten. Nadat Henk, Frans Habraken en Sander het woord hebben gevoerd, zul je per studierichting worden gesplitst.

10.50 uur

Info en inschrijving per studierichting

11.30 uur

Boekverkoop en foto's maken

Je krijgt nu de kans om in één klap alle boeken en dictaten aan te schaffen die je in het eerste semester nodig zult hebben. Denk wel aan voldoende centjes! Ook zal er een digitale foto van je geschoten worden die o.m. voor het smoelenboek gebruikt zal worden.

14.00 uur

Vakinfo

16.00 uur

Forumborrel, boekverkoop en foto's maken

De forumborrel is de ideale gelegenheid om op een bijzonder aangename wijze kennis te maken met alle docenten en begeleiders die je in je eerste jaar tegen zult komen. De geofysici moeten nog wel even een boekenpakket aanschaffen en op de gevoelige plaat worden vereeuwigd.

18.00 uur

Eten met mentorgroep

20.30 uur

Avondspel

De faculteitendag zal worden afgesloten met een spetterend avondspel in de binnenstad van Utrecht. Wat precies de bedoeling is, hoor je nog.

Let's make music

'Fijn dat u ook vanavond weer van de partij bent bij de grootste familie van Nederland. Onder het genot van een pittig drankje en een lekker hapje kunt u weer gaan kijken naar ons fijne programma *Let's make music*, met de fijnste Nederlandse muziek van dit moment.'

Na deze fijne aankondiging vullen de rijkelijk van bevallige rondingen voorziene dames van het Hollands Showballet en de allercharmantste presentatrice Marga Bult (die van Babe) het scherm ter vertolking van de *leader* van het via de weg van een gewiekste *marketing* van de kant van de Nederlandse platenmaatschappijen tot stand gekomen programma. De argeloze kijker raakt dan ook verstrikt in louter zielevruchten van eigen bodem, waarin verstaanbare teksten en absentie van elke buitenlandse invloed te allen tijde hoog in het vaandel staan. Het feit dat de uitzending een Engelse titel draagt, de teksten weliswaar verstaanbaar, doch van infantiel niveau zijn en in compositorisch opzicht de te beluisteren werkjes een aaneenschakeling van van Duitse strijdlieden gepikte ideeën bevatten wordt bij het voornoemde concept dientengevolge maar al te gretig onder de tafel geschoven.

Genoeg gekankerd nu, laten we er eens goed voor gaan zitten. Zal het net zo'n gezellige puinhoop worden als de voorgaande episodes? Cliff Richard is nog altijd niet ten hemele gerezen. Ons aller Eddie Ouwens kan daarom, in navolging van *I Remember Elvis Presley*, in elk geval niet het reeds sinds 1977 op de plank liggende *I Remember Cliff Richard* ten gehore brengen. Vader Abraham heeft zijn geliefde Smurven ook weer eens in de speelkamer van zijn kleinkinderen gelaten. De zoveelste hereniging van de immer opgefokt opgedirkte meisjes van Luv blijft ons eveneens bespaard. Maar goed ook, want hun met veel ingebouwde vrolijkheid voorziene wegwerpdisco en instantpop heeft net zoveel met disco en pop te maken als toentertijd Ouwens' postume ode aan Elvis de Pelvis met oprechtheid. Maar met onder anderen Jantje Smit en Frans Bauer en Marianne Weber ziet het er in elk geval veelbelovend uit. Deze klinkende namen zijn immers de wachtwoorden tot welluidend kassagerinkel, dus mag het criterium kwaliteit als uitgangspunt worden genomen.

Drie kwartier later, als uw onvolprezen woordenpoeper *Let's make music* achter zijn gevulde kiezen gestopt heeft, blijkt dat het programma hem niet licht gevallen is. Zijn gezicht plooit zich in twaalf Mona-toetjes tegelijk als de eerste

tekenen van een ernstige maagindigestie zich aandienen. Na een flinke boer te hebben gelaten — nu wordt het pas echt gezellig — is de tijd aangebroken voor een bescheiden evaluatie.

Het programma *Let's make music* illustreert, wellicht ten overvloede, dat de zogeheten commerciële nederpop anno 1997 op een dusdanig wanstaltig niveau is beland dat zelfs de honden er geen brood meer van lusten. Niets, maar dan ook werkelijk niets gaat de commerciële-nederpopacts te ver om de slecht ontwikkelde smaakpapillen van het Nederlandse volk te laven. De tekst van de uiterst voorspelbare, door Frans Bauer en Marianne Weber vertolkte compositie *De regenboog* zou zelfs bij een ondermaatse sinterklaasdichter ter papierversnipperaars belanden en is daarom een regelrechte schandvlek op het hedendaagse commerciële-nederpopgebeuren. Naar verluidt willen de twee schlagersterren echter met hun gehaktballenmuziek het zich langzaam maar zeker uit de stront worstelende Cambodja veroveren, maar om een desillusie te voorkomen kunnen zij zich beter beperken tot bruiloften en partijen. In het Zuidoostaziatische land beschikt men namelijk, behalve over mooie tienermeisjes en landmijnen, ook over smaak. Het absolute dieptepunt vormt echter het volkomen misplaatste staaltje van exploitatie van het feitelijk in- en intrieste Heintje-Davids-imago van BZN-satelliet Jantje Smit. Kortom, wat betreft de commerciële-nederpopacts valt er de laatste tijd weinig te lachen. In feite zou iedere Nederlander met het verstand van een modale satéprikker zich dan ook over de kwaliteit van deze acts in een donker hoekje diep moeten gaan schamen.

Ron

Aardappelschuit

Een verslag van het winnende MTW-kampspel van Carlijn, Cees-Bart, Hanne, Joan, Maartje, Remco en Robin (waarin Aad zich nietig voelde).

In de late Middeleeuwen op de Stille Oceaan stevende bij kalme wind het schitterende galjoen, genaamd de Aardappelschuit, aan op de veilige thuishaven. De bemanning keerde terug van een nobele missie om de Hottentotten te bekeren tot het aardappelgeloof, dat zeer succesvol was door de vele verdiensten van vooral de vrome missionaris Ronald.

Onderweg, terwijl de kok en de scheepsmaat levende piepers aan het jassen waren, werd vanuit het kraaieneest geroepen: 'Piraten!' Het stel robuuste

piraten onder leiding van de gemene kapitein Piep had zeer snode plannen gesmeed (trouwe samenzweerder Schaaap moet tevens bij name worden genoemd). Zij wilden de bemanning van de Aardappelschuit de onderkant van de loopplank laten bekijken en de haaien van een feestmaal voorzien. Slechts missionaris Ronald werd gespaard, daar de piraten de aardappelgoden Bint en Eigenheimer gunstig wilden stemmen en zij niet aan medicijnen tegen maagkrampen hadden gedacht. De piraten dachten dat vanaf nu alles koek en ei zou zijn. Maar...

Als donderslag bij heldere hemel verscheen de machtige vloot van de Royal Navy aan de horizon. De piraten slikten eens en sprongen snel overboord, want ze konden werkelijkheid niet langer onder ogen zien: dat zij eigenlijk maar watjes waren. Zo was de Aardappelschuit (+ missionaris Ronald) gemakkelijk door de stoere bemanning van de Royal Navy overgenomen.

Toen de nieuwe bemanning besloten had koers te zetten naar de thuishaven, kreeg missionaris Ronald alsnog zijn zin: ze strandden op een niet-geciviliseerd eiland, omdat zij hun navigatievermogen tijdens een zware storm totaal verloren. Inboorlingen verwelkomden hen met een ketel warm water. Vóór missionaris Ronald en de Royal-Navy-mansschappen gaar gekookt waren, moest de missionaris al zijn overredingskracht gebruiken om de inboorlingen te bekeren tot het heilige aardappelgeloof. Deze vielen aan zijn grote voeten neer en waren zo vervuld van zijn eloquente dogma's en zijn ongebreidelde charisma dat ze zich voor namen voortaan vegetarisch + zonder aardappelen te eten. Bovendien velden zij enkele eeuwenoude eiken om een gammal bootje voor missionaris Ronald en de Royal Navy te bouwen. Blij werden zij uitgezwaaid.

Echter, na korte tijd kwam de volgende rampspoed in zicht: Ward, de sexy sirene, Tefie, de lekkere lorelei en consorten. De bemanning van de nieuwe Aardappelschuit wist het lokkende gezang en het onweerstaanbare uitzicht van de erotische zeemeerminnen te omzeilen door alle overpotente mannen aan de mast vast te ketenen.

Na maanden kregen de uitgehongerde macho's van de Royal Navy eindelijk land in zicht (aardappelmeel was inmiddels op). Zou het de thuishaven zijn? Ja! Want op de kade stonden de toegewijde vrouwen al jaren te wachten op hun verloren gewaande mannen. De mannen stonden zo perplex dat zij niet genoeg kracht en tijd hadden om terug te keren naar zee. Ach; eind goed al goed.